

Księga Daniela - numer dziewięćdziesiąt siedem

Trzykrotne zastosowanie Eliasza: Odślonięcie proroczej dynamiki konfrontacji współczesnego Babilonu

Jeff Pippenger

2024-02-29

Potrójne zastosowanie Eliasza reprezentuje zewnętrzne aspekty Eliasza czasów ostatecznych. Eliasz reprezentuje jednego człowieka, ale także ruch ludzi. Ruch ludzi, którzy łączą się z posłańcem Eliaszem, zostaje wyprowadzony ze stanu i doświadczenia reprezentowanych przez Laodyceę.

I Eliasz przyszedł do całego ludu i powiedział: Jak długo będziecie chwiać się między dwiema opiniami? Jeśli Pan jest Bogiem, idźcie za Nim; a jeśli Baal, to idźcie za nim. A lud nie odpowiedział mu ani słowem. Wtedy Eliasz powiedział do ludu: Ja — tylko ja sam — pozostałem prorokiem Pana; lecz proroków Baala jest czterystu pięćdziesięciu. 1 Księga Królewska 18:21, 22.

Bez względu na to, czy w ruchu pierwszego, czy trzeciego anioła, ci, którzy przyłączyli się do posłańca danego okresu, zostali albo wyjęci z historii reprezentowanej przez zbór w Sardes, albo przez zbór w Laodycei. Oba te zbory są przedstawione przez pytanie Eliasza, dotyczące tego, jak długo lud będzie się wahał między dwiema opiniami. Dwie opinie, między którymi się wahają, są przedstawione przez „spór” Habakuka. „Spór” z drugiego rozdziału Księgi Habakuka jest sporem między poprawną a niepoprawną metodologią. Ludzie żyjący, gdy nadchodzi czas tego sporu, zarówno w historii millerytów, jak i w historii dni ostatecznych, nie są pewni, czy zejść z płotu, a jeśli tak, to po której jego stronie powinni stanąć. Dlatego nie odpowiadają ani słowem.

Pan ustanowił próbę w historii pierwszego oraz trzeciego anioła, która miała ujawnić, czy rzeczywistym poselstwem późnego deszczu była strona sporu reprezentowana przez teologiczną metodologię odstępczego protestantyzmu, czy też metodologia zasad Millera dotyczących interpretacji prorocत्व, włącznie z zasadami przyjętymi przez Future for America. Próba na górze Karmel, która ma się rozpocząć wraz z wkrótce nadchodzącym prawem niedzielnym w Stanach Zjednoczonych, wymaga, by Bóg wskazał, kim jest Jego reprezentujący Go posłaniec, tak jak uczynił to z Eliaszem oraz w millerowskiej historii roku 1844. Podobnie jak w przypadku Eliasza i tych, którzy przyglądali się, lecz nie chcieli zająć stanowiska, metodologia została i zostanie potwierdzona przez spełnienie publicznych zapowiedzi.

Proroctwa Daniela i Jana należy rozumieć. Wzajemnie się objaśniają. Przekazują światu prawdy, które każdy powinien zrozumieć. Te proroctwa mają być świadectwem na świecie. Przez swoje wypełnienie w tych ostatnich dniach same się wyjaśnią. Kolekcja Kressa, 105.

Gdy ogień zstąpił i pochłonął ofiarę Eliasza, Bóg potwierdzał wobec tych, którzy milcząco się przyglądali, że Eliasz był Jego przedstawicielem, lecz wtedy było już za późno dla Achaba, Izebel i jej fałszywych proroków. Stało się to również przed 22 października 1844 roku w historii

millerytów i stanie się ponownie przed zbliżającą się ustawą niedzielną, której typem jest 22 października 1844. Niestety ci, którzy będą czekać z decyzją do tego wydarzenia, przez samo to już opowiedzą się po niewłaściwej stronie. Wybór posłańca Eliasza musi poprzedzić jego konfrontację z Achabem, Izebel i jej fałszywymi prorokami. Po tym, jak potwierdzenie nastąpiło przez ogień pochłaniający ofiarę Eliasza, Eliasz zabił fałszywych proroków.

Fałszywy prorok jest szóstym królestwem proroctwa biblijnego i kończy swoje panowanie jako szóste królestwo, gdy nastanie wkrótce nadchodzące prawo niedzielne, w którym to punkcie Eliasz zgładził fałszywych proroków. Następnie rozpoczęło się pełne wylanie deszczu. W historii ruchu millerowskiego posłaniec i jego poselstwo zostali zidentyfikowani w kontraście do tych, którzy w tym kontekście zaczęli wypełniać swoją rolę jako odstępczy protestantyzm (który jest fałszywym prorokiem świadectwa Eliasza) oraz jedną z trzech potęg, które prowadzą świat do Armagedonu. Bóg postanowił, że po 22 października 1844 roku nowo zidentyfikowany prawdziwy ruch proroczy zakończy Jego dzieło na ziemi, lecz ruch przeszedł w Laodyceę i wkrótce potem przestał być „ruchem”, ponieważ stał się prawnie uznanym Kościołem.

Mając w pamięci te cechy pierwszego Eliasza, zajmiemy się teraz prorockimi cechami drugiego Eliasza w celu rozpoznania i ustalenia, kim jest trzeci Eliasz czasów ostatecznych. Jezus wskazał Jana Chrzciciela jako tego, który wypełnił ostatecznie proroctwo Starego Testamentu.

Oto pošlę wam proroka Eliasza przed nadejściem wielkiego i strasznego dnia Pana: I on zwróci serca ojców ku dzieciom, a serca dzieci ku ich ojcom, abym nie przyszedł i nie obłożył ziemi klątwą. Malachiasza 4:5, 6.

Chociaż Jezus wskazał Jana jako Eliasza, który miał przyjść, Jan nie spełnił w pełni wszystkich elementów proroctwa o mającym przyjść Eliaszu, ponieważ trzeci i ostateczny Eliasz pojawia się przed wielkim i strasznym dniem Pana, który jest czasem Siedmiu Ostatnich Plag, które kończą się Powtórny Przyjściem Chrystusa. Niemniej jednak Jan był drugim Eliaszem, a jego świadectwo, w połączeniu ze świadectwem pierwszego Eliasza, wskazuje i ustanawia trzeciego i ostatecznego Eliasza.

Podobnie jak Eliasz stanął wobec potrójnego przedstawienia smoka, bestii i fałszywego proroka współczesnego Babilonu, tak też Jan stanął wobec rzymskiej władzy (Heroda), nieczystej kobiety (Herodiady) i jej córki (Salome). Góra Karmel symbolizowała 22 października 1844 roku, co z kolei reprezentuje prawo niedzielne w Stanach Zjednoczonych. W czasie kryzysu prawa niedzielnego dochodzi do zawiązania potrójnego sojuszu.

"Na mocy dekretu wprowadzającego w życie instytucję papieżstwa, wbrew prawu Bożemu, nasz naród całkowicie odetnie się od sprawiedliwości. Gdy Protestantyzm wyciągnie rękę przez przepaść, aby uścisnąć dłoń potęgi rzymskiej, gdy sięgnie ponad otchłań, by złączyć dłonie ze Spirytyzmem, gdy zaś pod wpływem tego trójstronnego sojuszu nasz kraj odrzuci wszelkie zasady swojej Konstytucji jako państwa protestanckiego i republikańskiego oraz stworzy warunki do szerzenia papieskich kłamstw i zwiedzeń, wtedy będziemy wiedzieć, że nadszedł czas nadzwyczajnego działania Szatana i że koniec jest bliski." Testimonies, tom 5, 451.

W opowieści o Herodzie widzimy, że jako przedstawiciel pogańskiego Rzymu reprezentuje on „dziesięciu królów” pogańskiego Rzymu, a zatem symbolizuje dziesięciu królów z siedemnastego rozdziału Apokalipsy, którzy oddają swoje królestwo nierządniczy na jedną godzinę. Heroda zapowiadał Achab. Obaj pozostawali w związkach małżeńskich, które były bezprawne. Achab, który był z Izraela, miał zakaz poślubienia kobiety niebędącej Izraelitką, a Herod pojął za żonę żonę swego brata. Rozpusta nierządniczy Tyru i Babilonu z królami ziemi jest przedstawiona przez bezprawny związek Achaba i Heroda z Jezabel i Herodiadą.

Konfrontacja na Górze Karmel z Achabem została przedstawiona jako uroczystość urodzin Heroda. W momencie wprowadzenia prawa niedzielnego Stany Zjednoczone przestają być szóstym królestwem prorocstwa biblijnego, a dziesięciu królów staje się siódmym królestwem. W dniu ich urodzin jako siódmego królestwa Herod podczas pijackiej uczty zgadza się oddać do połowy swego królestwa Salome, córce Herodiady. Dziesięciu królów zgadza się oddać swoje królestwo bestii i czynią to, gdyż zostali zwiedzeni przez fałszywego proroka (Stany Zjednoczone) i są duchowo „pijani”.

Na górze Karmel fałszywi prorocy tańczyli cały dzień, próbując zwodzić, a na urodzinach Heroda Salome, córka Herodiady, wykonała taniec, aby zwieść pijanego króla. W ten sposób córka Herodiady uzyskała od Achaba upoważnienie do zgładzenia Jana Chrzciciela. Przy wprowadzeniu niedzielnego prawa w Stanach Zjednoczonych Stany Zjednoczone zwiodą cały świat, aby przyjął ogólnoświatowy obraz bestii, to jest królestwo będące w połowie władzą kościelną, a w połowie władzą państwową. Oszustwo świata przez Stany Zjednoczone, które są fałszywym prorokiem trójstronnego sojuszu, zostało zapowiedziane przez taniec proroków Izebel i córki Izebel (Salome), gdyż Izebel to katolicyzm, a odstępczy protestantyzm to jej córki (jak Salome).

Prześladowanie rozpoczyna się wraz z wkrótce nadchodzącym prawem niedzielnym, które pociąga za sobą śmierć, co jest zobrazowane przez odcięcie głowy drugiego Eliasza i złożenie jej do kosza dla papieżstwa, reprezentowanego przez Herodiadę. W tym momencie śmiertelna rana papieżstwa zostaje całkowicie uleczona, nie jest ono już zapomniane, a późny deszcz zostaje wylany bez miary, gdy zostaje wzniesiony sztandar stu czterdziestu czterech tysięcy. Wtedy uderza islam trzeciego Biada i rozpoczyna się postępujący sąd nad wielką nierządnicą, która zasiada nad wieloma wodami. Jej kara zostaje podwojona.

A usłyszałem inny głos z nieba, mówiący: Wyjdźcie z niej, ludu mój, abyście nie stali się uczestnikami jej grzechów i abyście nie doznali jej plag. Bo jej grzechy sięgnęły aż do nieba, a Bóg wspomniał na jej nieprawości. Oddajcie jej, jak i ona wam oddawała, i odpłaćcie jej podwójnie według jej uczynków; w kielichu, który napełniła, nalejcie jej podwójnie.
Objawienie 18:4-6.

Jej wyrok jest podwójny, ponieważ nie została jeszcze osądzona za morderstwa, których dopuściła się podczas Ciemnych Wieków, od roku 538 aż do 1798. W piątej pieczęci ci, których papieżstwo zamordowało, są symbolicznie przedstawieni pod ołtarzem, pytając, kiedy Bóg osądzi nierządnicę Rzymu; powiedziano im, by spoczywali w swoich grobach, aż dopełni się liczba drugiej grupy męczenników, którzy mają zostać zamordowani tak jak oni zostali zamordowani. Gdy przyjdzie jej

wyrok, będzie podwójny, bo dwukrotnie dopuściła się mordu na wiernym ludzie Bożym.

A gdy otworzył piątą pieczęć, ujrzałem pod ołtarzem dusze tych, którzy zostali zabici z powodu słowa Bożego i z powodu świadectwa, którego się trzymali; i wołali donośnym głosem, mówiąc: Jak długo, Panie, Święty i Prawdziwy, nie osądzisz i nie pomścisz naszej krwi na mieszkańcach ziemi? I każdemu z nich dano białą szatę; i powiedziano im, aby jeszcze odpoczęli przez krótki czas, aż dopełni się także liczba ich współsług oraz ich braci, którzy mieli zostać zabici, jak i oni. Objawienie 6:9-11.

Siostra White umiejscawia ustęp o męczennikach piątej pieczęci na etapie prawa niedzielnego, kiedy inne Boże owce są wzywane do wyjścia z Babilonu, co odpowiada przyjęciu urodzinowemu Heroda, gdy dziesięciu królów zgadza się oddać swoje siódme królestwo ósmemu królestwu, które jest z owych siedmiu.

"Gdy otwarto piątą pieczęć, Jan Objawiciel w widzeniu ujrzał pod ołtarzem zastęp tych, którzy zostali zabici za Słowo Boże i świadectwo Jezusa Chrystusa. Potem nastąpiły sceny opisane w osiemnastym rozdziale Objawienia, kiedy ci, którzy są wierni i prawdziwi, są wezwani, aby wyjść z Babilonu. [Objawienie 18:1-5, zacytowane.]" Manuscript Releases, tom 20, 14.

Ci, którzy zostali wezwani do wyjścia z Babilonu, stanowią drugą grupę męczenników, którzy są mordowani przez papieństwo, jak Herodiada postąpiła z drugim Eliaszem. Siostra White również umieszcza piątą pieczęć przy otwarciu ostatniej pieczęci.

„A gdy otworzył piątą pieczęć, ujrzałem pod ołtarzem dusze tych, którzy zostali zabici z powodu słowa Bożego i z powodu świadectwa, którego się trzymali; i wołali donośnym głosem, mówiąc: Jak długo, Panie, Święty i Prawdziwy, nie będziesz sądził i nie pomścisz naszej krwi na mieszkańcach ziemi? I każdemu z nich dano białe szaty [Zostali uznani za czystych i świętych]; i powiedziano im, aby jeszcze przez krótki czas odpoczywali, aż dopełni się liczba ich współsług i ich braci, którzy mieli zostać zabici tak jak oni” [Objawienie 6:9-11]. Przedstawiono tu Janowi sceny, które nie były rzeczywistością, lecz tym, co miało się wydarzyć w przyszłości, po pewnym czasie.

"Zacytowano Objawienie 8:1-4." Manuscript Releases, tom 20, 197.

Modlitwy tych zamordowanych przez papieństwo w mrocznych wiekach są "wspominane" podczas otwarcia "siódmej pieczęci", co wskazuje, że "siódma pieczęć" zostaje otwarta przy rychłym wprowadzeniu prawa niedzielnego, gdyż tam Bóg pamięta o jej nieprawościach.

A usłyszałem inny głos z nieba, mówiący: Wyjdźcie z niej, ludu mój, abyście nie stali się uczestnikami jej grzechów i abyście nie doznali jej plag. Bo jej grzechy sięgnęły aż do nieba, a Bóg wspominał na jej nieprawości. Oddajcie jej, jak i ona wam oddawała, i odpłaćcie jej podwójnie według jej uczynków; w kielichu, który napełniła, nalejcie jej podwójnie. Objawienie 18:4-6.

Pierwszy Eliasz świadczy o konfrontacji, która zachodzi między stu czterdziestoma czterema tysiącami a potrójnym sojuszem, który prowadzi świat do Armagedonu w ostatnich dniach. Drugi Eliasz (Jan Chrzciciel) powtarza i rozwija świadectwo pierwszego Eliasza i razem (linia za linią)

identyfikują i określają prorocze cechy trzeciego, ostatecznego Eliasza. Trzeci Eliasz jest reprezentowany przez Eliasza początkowego (Miller) i Eliasza końcowego, ponieważ ruch pierwszego anioła powtarza się w ruchu trzeciego anioła.

„Bóg wyznaczył poselstwom z Objawienia 14 ich miejsce w szeregu prorocत्व, a ich dzieło nie ma ustać aż do końca historii tej ziemi. Poselstwa pierwszego i drugiego anioła są nadal prawdą na obecny czas i mają przebiegać równoległe z tym, co następuje.” Materiały z 1888 roku, 803, 804.

Trzeci Eliasz nosi znak Alfę i Omegi, gdyż przedstawia Eliasza początku i końca. Zarówno pierwszy, jak i ostatni Eliasz reprezentują ruch jednego z aniołów — pierwszego lub trzeciego — z czternastego rozdziału Objawienia.

Dzieło Jana Chrzciciela oraz dzieło tych, którzy w dniach ostatecznych wychodzą w duchu i mocy Eliasza, by wyrwać ludzi z apatii, są pod wieloma względami podobne. Jego dzieło jest wzorem dzieła, które musi zostać wykonane w tym czasie. Chrystus ma przyjść po raz drugi, aby osądzić świat w sprawiedliwości. Posłańcy Boży, którzy niosą ostatnie poselstwo ostrzeżenia przeznaczone dla świata, mają przygotować drogę dla drugiego przyjścia Chrystusa, tak jak Jan przygotował drogę dla Jego pierwszego przyjścia. W tej pracy przygotowawczej "każda dolina będzie wywyższona, a każda góra będzie zniżona; to, co krzywe, stanie się proste, a miejsca wyboiste staną się gładkie", gdyż historia ma się powtórzyć i raz jeszcze "objawi się chwała Pana, a wszelkie ciało ujrzy ją razem; bo usta Pana tak powiedziały". Southern Watchman, 21 marca 1905.

Potrójne zastosowanie Eliasza przedstawia konfrontację między Eliaszem oraz związanym z nim ruchem a potrójnym sojuszem Współczesnego Babilonu. Jest ono ściśle powiązane z potrójnym zastosowaniem posłańca, który przygotowuje drogę dla Posłańca Przymierza, lecz ta linia przedstawia wewnętrzną dynamikę ruchu i posłańca. W obu potrójnych zastosowaniach trzecie i ostateczne wypełnienie zarówno posłańca, jak i ruchu przedstawione jest przez Alfę i Omegę, które symbolizują wypełnienie początkowe i końcowe.

Trzeci i ostatni Eliasz reprezentuje ruch trzeciego anioła, czyli ruch stu czterdziestu czterech tysięcy, którzy zostaną podniesieni jako sztandar, aby wezwać wielką rzeszę do wyjścia z Babilonu, gdy nadejdzie godzina wielkiego trzęsienia ziemi z jedenastego rozdziału Apokalipsy. Przed tą godziną posłańiec i ruch zostaną rozpoznani w odróżnieniu od fałszywego ruchu, który przedstawia fałszywe poselstwo późnego deszczu o pokoju i bezpieczeństwie.

Różnice między prawdziwym a fałszywym poselstwem oraz posłańcem należy rozpoznawać po spełnieniu się poselstwa. Artykuły te zaczęły się ukazywać pod koniec lipca 2023 roku, a na długo przed masakrą z 7 października artykuły wskazywały, że prawdziwe poselstwo późnego deszczu identyfikuje islam trzeciego Biada i że poselstwo to rozpoczęło się 11 września 2001 roku. Artykuły wskazywały, że gniew narodów, który według natchnienia rozpoczął się wówczas, był jak kobieta w bólach porodowych, i dlatego ten gniew oraz utrapienia sprowadzone na planetę Ziemię będą nadal narastać aż do zamknięcia czasu łaski.

Będziemy kontynuować badanie w naszym następnym artykule.

Oby lud Boży miał świadomość zbliżającego się zniszczenia tysięcy miast, dziś niemal całkowicie oddanych bałwochwalstwu! Lecz wielu z tych, którzy powinni głosić prawdę, oskarża i potępia swoich braci. Gdy przemieniająca moc Boga ogarnie umysły, nastąpi zdecydowana zmiana. Ludzie nie będą mieli skłonności do krytykowania i niszczenia. Nie będą przyjmować postawy, która przeszkadza, aby światło mogło świecić światu. Ich krytyka i oskarżenia ustaną. Siły wroga szykują się do bitwy. Srogie zmagania są przed nami. Trzymajcie się razem, bracia i siostry, trzymajcie się razem. Złączcie się z Chrystusem. "Nie mówcie: Zmowa, . . . ich bojaźni się nie bójcie ani się nie lękajcie. Miejcie Pana Zastępów za świętego; niech On będzie waszą bojaźnią i niech On będzie waszym lękiem. I On będzie świętynią; lecz także kamieniem potknięcia i skałą zgorzenia dla obu domów Izraela, sidłem i pułapką dla mieszkańców Jerozolimy. A wielu spośród nich potknie się, upadnie i się rozbije, zostanie usiłanych i pojmanyh."

Świat jest teatrem. Aktorzy, jego mieszkańcy, przygotowują się, by odegrać swoją rolę w ostatnim wielkim dramacie. Bóg ginie z oczu. W wielkich masach ludzkości nie ma jedności, chyba że ludzie łączą się, by realizować swoje egoistyczne cele. Bóg się przygląda. Jego zamiary względem buntowniczych poddanych zostaną wypełnione. Świat nie został oddany w ręce ludzi, choć Bóg pozwala, by na pewien czas panowały żywioły zamętu i nieładu. Moc z dołu działa, by doprowadzić do ostatnich wielkich scen tego dramatu — szatan przychodzi jako Chrystus i działa z całą zwodniczością nieprawości w tych, którzy wiążą się ze sobą w tajnych stowarzyszeniach. Ci, którzy ulegają pędowi do zrzeszania się, realizują plany wroga. Przyczyna pociągnie za sobą skutek.

"Nieprawość niemal dosięgła swego kresu. Zamęt ogarnia świat, a wkrótce spadnie na ludzi wielka trwoga. Koniec jest już bardzo bliski. My, którzy znamy prawdę, powinniśmy przygotowywać się na to, co wkrótce nawiedzi świat jako ogromne zaskoczenie." Review and Herald, 10 września 1903 r.